

75. *Eltévedtem, mint juh**Pozsonyi korálkönyv
XVIII. sz.*

El - té - ved - tem, mint juh, Ó, se - gíts, Jé - zu - som, El - té - ved - tem, Ó - ri - zó pász -
 mint juh A bú - nő - sök út - já - ra.
 to - rom, Hogy ne jus - sak rom - lás - ra!
 Te ad - tál drá - ga vért El - ve - szett ju -
 ho - kért, Vi - selj gon - dot a nyáj - ra!

2. Én is juhod vagyok, Én is juhod vagyok, Nyájadnak legkisebbje, Kit Te megtéríthetsz, Bűnből kivezethetsz A szép, kies helyekre. Kérlek azért hitből, Töredelmes szívből, Fogadj, végy kegyelmedbe!

3. Ím, előtted álok, ím, előtted állok, Ajtód előtt zörgetek. Bár titkos bűnökkel És nyilván levőkkel Vétkeztem Teellened, Kérlek mindazáltal, Nagy irgalmassággal Végy magadhoz engemet!

4. Míg porsátoromban, Míg porsátoromban Tartasz, mint a tömlöcben, Nevelj igaz hitben, munkás szeretetben, Hogy élhessek itt bölcsen, És kimúlásomig, Utolsó óráig Tisztelem hűn betöltsem!

5. Bár a hit szívemben, Bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag, Mégis, bármily gyenge, Szentlelked nevelje, Nevelje fel nagy fának, Hogy terjedjen ága, És legyen virága Kedves néked, Urának.

Petrőczy Kata Szidónia (1658–1708)